

Το συμβολικό, το φαντασιώδες και η υπέρβασις του εαυτού : Εσχατολογία της ζωής.

Δρ. Δημήτριος Κ.Γερούκαλης,

Ψυχίατρος

ΑΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ,

ΚΩΣ, ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΑ.

Ο τεχνολογικός πολιτισμός είναι συγκροτημένος περί το “ωφελιμιστικό συμφέρον”. Γενικότερα δε ο Δυτικός πολιτισμός διακρίνεται δια την παρατεταμένη περιφρόνησίν του προς την ανθρώπινη υπόστασι : είναι αυτό το μακράς διαρκείας σκάνδαλο της ανθρώπινης απληστίας μαζί με την αντίθεσι πολιτισμού – φύσεως το οποίο τον διαπλάθει .

Ο φιλελευθερισμός, ως μετα-πολιτική πρακτική, προσβλέπει και επιβάλλει την πλήρη ελευθεριότητα και ανεξαρτησία του ατόμου από κάθε είδος περιορισμού (της λογικής, της ηθικής, της ταυτότητας), απαλλαγμένου από κάθε προηγούμενο συμβιβασμό, μέσω ενός αχαλίνωτου ναρκισσιστικού ατομικισμού και πολιτισμικού φιλελευθερισμού . Το υποκείμενο είναι παραδομένο εις τις “ανάγκες” της φύσεώς του.

Ως Τεχνική δε ορίζεται ένα τεράστιο σύνολο μέσων, τα οποία επιλέγονται με κριτήριο την αποτελεσματικότητα ενός δεδομένου πεδίου. Η Τεχνική αναπτύσσεται αυτονόμως, με ίδιους νόμους , ανεξαρτήτως από το τι εμείς θέλουμε ή δεν θέλουμε.

Δεν μας υποδουλώνει η Τεχνική αυτή καθεαυτή , αλλά η ιερότητα την οποίαν έχουμε μεταβιβάσει εις αυτήν.

Ο πολιτισμός καλλιεργεί και αναπτύσσει τον αναστοχασμό περί την ανθρωπολογική σκέψι και την διελκυστίνδα μεταξύ του “συμβολικού” και του “πρακτικού λόγου” με έπαθλο την απελευθέρωσι της ανθρωπολογίας από την φυλακή του “νατουραλισμού”.

Να ζείς συμφώνως με τον Πολιτισμό σημαίνει να έχεις την ικανότητα και να γνωρίζεις την ανάγκη, **να επιτελείς τις σωματικές σου ροπές συμβολικώς , συμφώνως δηλαδή με νοηματοδοτημένους ορισμούς του εαυτού σου και της υπάρξεώς σου** . Αυτή η συμβολική περιστοίχισις του σώματος, των αναγκών του και των ορμών του, ήταν το σημαντικό αποτέλεσμα της μακρόχρονης ιστορίας της πολιτισμικής επιλογής, δια της οποίας αναδύθηκε ο HOMO SAPIENS.

Κατά την συνεξέλιξιν οι βιολογικές ανάγκες οργανώθηκαν εις ποικίλες πολιτισμικές μορφές, ούτως ώστε η **έκφρασις των βιολογικών αναγκών να εξαρτάται από νοηματοδοτούμενους τρόπους σκέψεως.**

Η ανθρώπινη φύσις είναι η πλέον ακατέργαστη, η πλέον αδιαφοροποίητη και η οποία δεν θα έχει αναγνωρίσιμη μορφή (υπόστασι) παρά μόνον εάν σχηματοποιηθεί και μορφοποιηθεί από τη συμβολική ζωή. Δια του συμβολισμού, η ανθρώπινη φύσις αποπρογραμματίζει τις γενετικές επιλογές και τα “εγωιστικά γονίδια”.

Ο Τεχνοπολιτισμός του μετα-φιλελευθερισμού έχει οικοδομηθεί επί μιας διεστραμμένης και λανθασμένης ιδέας περί της ανθρωπίνης φύσεως, θέτοντας ούτως εις κίνδυνο και εις μετάπτωσιν προς τον μηδενισμόν, την ύπαρξίν μας.

Η έδρασις του είναι επί του ατομοκεντρικού, φεουδαρχικού και ρατσιστικού προστάγματος της Δύσεως, έναντι του κοινωνικοκεντρικού προστάγματος της Ανατολής, θέσει και πορεία αντιθετική, ασύμπτωτη, ανεστραμμένη.

Η Ανατολή εκφράζει και εκφράζεται δια του μυστηρίου, ήτοι της μύσεως εις άλλον τρόπον κατανοήσεως και προσλήψεως του κόσμου. Δια δε του συμβολικού τρόπου ζωής, ο άνθρωπος δύναται να αισθητοποιήσει τις δυνατότητες του κόσμου με ποιοτική διάστασι πέραν εκείνης της καθημερινότητας.

Ο χρόνος βιώνεται ως διαλεκτική σχέσις /σύνθεσις παρόντος και μέλλοντος δηλαδή ως ατομική ιστορία. Η ιστορία καταγράφεται, δεν απολυτοποιείται, προτάσσεται δε το υπερβατολογικό αίτημα της αναμενόμενης Βασιλείας του Θεού και δια τούτο δεν μεσολαβεί τίποτε (αρχέτυπα) εις την σχέσιν κτιστού /ακτίστου, νοητών/αισθητών, δια της ίδιας βουλήσεως του Θεού ως ενέργεια.